

Bilag 2.**Østrig.**

Republikken Østrig er det første Land, som har skabt en egentlig Bedriftsraadslovgivning.

Allerede lang Tid før Verdenskrigen havde de østrigske Fagforeninger indenfor de fleste Virksomheder i Storindustrien faaet gennemført Anerkendelsen af Tillidsmænd, som havde faaet tillagt en Medbestemmelsesret i Virksomhedens Anliggender. Denne Institution bidrog i ikke ringe Grad til Fremme af den sociale Fred, men fra et Arbejdersynspunkt led den af den Mangel, at Oprettelsen krævede Tilslutning fra Arbejdsgiverens Side.

Efter Krigens Afslutning blev der derfor gjort Skridt til Gennemførelse af en Lovgivning, hvorved Arbejderne sikredes en egentlig Ret til at være medbestemmende i Anliggender vedrørende Virksomhedernes Drift.

Allerede under 24. April 1919 blev der forelagt den konstituerende Nationalforsamling et Forslag til Lov om Bedriftsraad. Efter tildels at være omarbejdet af Nationalforsamlingens Socialiseringsudvalg vedtoges Forslaget under 15. Maj 1919 og traadte i Kraft den 24. Juli 1919.

Efter denne endnu gældende Lov af 15. Maj 1919*) skal der oprettes Bedriftsraad i alle Fabrikvirksomheder samt i alle andre Virksomheder, i hvilke der til Stadighed beskæftiges mod Vederlag mindst 20 Arbejdere eller Funktionærer. I Virksomheder, der ikke er Fabrikvirksomheder, og som beskæftiger under 20, men dog mindst 5 Arbejdere og Funktionærer, skal der vælges Tillidsmænd. Begrebet »Virksomhed« maa efter Loven forstaaes i den mest omfattende Betydning, saaledes at faktisk kun egentlige Familiehusholdninger er undtagne fra Lovens Omraade. Loven gælder saaledes f. Eks. ogsaa for Hoteller, Pensionater, Gæstgiverier o. lign. Endvidere for Undervisningsanstalter, Teatre, Biografteatre o. lign. Den er heller ikke begrænset til kun at angaa egentlige erhvervsmæssigt drevne Virksomheder, men omfatter saaledes ogsaa Foreninger, Stiftelser, Musæer o. s. v., ligesom den ogsaa finder Anvendelse paa sanitære Anstalter af enhver Art som Hospitaler, Rekonvalescenthjem m. m.

Udtrykkeligt undtaget ved selve Lovens Bestemmelser er kun offentlige Kontorer, saavel som de af Trafikministeriet drevne eller under dets Tilsyn staaende Jernbane-, Skibsfarts-, Post-, Telegraf- og Telefonvirksomheder. Det var imidlertid herved en Forudsætning, at der paa anden Maade blev givet disse Virksomheders Arbejdere og Funktionærer Adgang til at deltage i Virksomhedens Drift.

Indenfor hver Virksomhed vælges der i Almindelighed eet Bedriftsraad. I visse Tilfælde skal der imidlertid vælges flere Raad, nemlig:

1) hvis Virksomheden bestaar af flere *selvstændige* Afdelinger; i saa Tilfælde vælges der et særligt Raad for hver af disse Afdelinger;

2) hvis der i en Virksomhed til Stadighed beskæftiges mindst 11 Lønarbejdere og mindst 11 Funktionærer; i dette Tilfælde vælges der to Bedriftsraad, et for Lønarbejderne og et for Funktionærer.

Bedriftsraadet bestaar af 3 Medlemmer, naar Antallet af Virksomhedens Lønarbejdere og Funktionærer ikke overstiger 50. For hver yderligere 100 Beskæftigede eller Del deraf forhøjes Medlemsantallet med een; i Virksomheder med mere end 1000 Beskæftigede vælges for hver yderligere 500 Beskæftigede eller Del deraf een Repræsentant.

Hvor Arbejdere og Funktionærer i Fællesskab vælger Bedriftsraadet, skal der være i det mindste een Funktionær i Raadet.

*) Lovens Tekst findes som Bilag 10, Sp. 3575.